

Sygnatura akt II C 286/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia K. T.

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2022 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w G.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...),04 (osiem tysięcy czterysta czternaście 4/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 lutego 2021 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...) (trzy tysiące sto siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
4. zwrócić, tytułem niewykorzystanej zaliczki, z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi na rzecz pozwanego kwotę 220,04 (dwieście dwadzieścia 4/100) złotych, zaksięgowaną pod poz. 500070240612.

Sygnatura akt II C 286/21

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym dnia 29 stycznia 2021 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o zasądzenie od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z W. kwoty 8626,83 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 8134,83 zł od dnia 16 maja 2020 roku do dnia zapłaty i od kwoty 338,25 zł od dnia 29 stycznia 2021 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

(pozew k. 3-5v., upoważnienie k. 8, pełnomocnictwo k. 9)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Pozwany nie kwestionował podstawy swojej odpowiedzialności i wypłaty odszkodowania tytułem zwrotu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu w toku postępowania likwidacyjnego. Zakwestionował zakres i wysokość szkody. W ocenie pozwanego wypłacone na rzecz poszkodowanego świadczenie pieniężne tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu w pełni rekompensuje poniesioną przez niego szkodę. Pozwany zakwestionował, że sporny pojazd posiadał przed zdarzeniem wyłącznie części nowe, oryginalne sygnowane logo producenta oraz że był serwisowany w autoryzowanym serwisie naprawczym. Pozwany zakwestionował zasadność ustalania kosztów naprawy pojazdu przy wykorzystaniu części oryginalnych. W ocenie pozwanego zamienniki oryginalnych części zamiennych są w praktyce równoważne częściom oryginalnym i pozwolą

na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Nadto zakwestionował roszczenie o zwrot kosztów prywatnej ekspertyzy, wskazując iż nie był konieczny i niezbędny do wytoczenia powództwa.

(odpowiedź na pozew k. 26-29., pełnomocnictwo k. 30)

W piśmie procesowym nadanym 19 marca 2021 roku pełnomocnik powoda podtrzymał powództwo. Podniósł, że jedynie kalkulacja naprawy z użyciem części oryginalnych w pełni rekompensuje szkodę a okoliczność, czy pojazd został naprawiony czy nie jest nieistotna. Wskazał także, że jako strona inicjująca postępowanie sądowe musi podać wartość przedmiotu sporu w pozwie, którą była w stanie określić - z uwagi na brak wiadomości specjalnych – jedynie przy pomocy prywatnej ekspertyzy. Koszt jej sporządzenia wynikał zatem z tego, że pozwany nie wykonał swojego zobowiązania i konieczne było wytoczenie powództwa.

(pismo procesowe powoda k. 35-35v)

Sąd ustalił:

W dniu 18 kwietnia 2020 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki H. o nr rejestracyjnym (...), stanowiący własność S. T.. Pojazd sprawcy w dniu zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego na podstawie umowy zawartej z pozwanym. Poszkodowany nie jest płatnikiem podatku VAT.

(okoliczności bezsporne)

Poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu. W dniu 14 maja 2020 roku pozwany zlecił przelew odszkodowania w kwocie 9160,47 zł.

(okoliczności bezsporne, a także potwierdzenie operacji k. 16)

W drodze umowy cesji z dnia 16 czerwca 2020 roku S. T. przeniósł na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową w G. wierzytelność wobec pozwanego w zakresie kosztów naprawy pojazdu w związku ze szkodą z 18 kwietnia 2020 roku. S. T. oświadczył, że dotychczas pozwany wypłacił mu kwotę 9160,47 zł tytułem odszkodowania za naprawę pojazdu. Następnie przedmiotową wierzytelność w dniu 20 listopada 2020 roku nabywca zbył na rzecz powoda.

(umowy k. 21-22 oraz 23)

Na zlecenie powoda w dniu 15 grudnia 2020 roku rzeczoznawca sporządził kalkulację kosztów naprawy pojazdu marki H. o numerze rejestracyjnym (...) po szkodzie na kwotę 17295,30 zł brutto. Koszt sporządzenia ekspertyzy wyniósł 492 zł brutto.

(kalkulacja k. 11-14, faktura nr (...) k. 15)

Pismem z dnia 21 stycznia 2021 roku adresowanym do pozwanego, powód wskazał, że nie zgadza się z wysokością wypłaconych należności w sprawach dotyczących trzech pojazdów, w tym pojazdu o nr rejestracyjnym (...) i proponuje zawarcie ugody, w ramach której pozwany dopłaci kwotę 24810 zł tytułem odszkodowania za wymienione szkody, wzywając do ustosunkowania się do treści pisma w terminie 7 dni.

(pismo k. 10)

Koszt naprawy samochodu marki H. (...) o nr rej. (...) przy użyciu części oryginalnych i stawki w wysokości 110 zł netto na dzień powstania szkody wynosi 17236,26 zł brutto. Koszt naprawy wyżej wymienionego pojazdu przy użyciu części oryginalnych oraz średniej stawki w autoryzowanych stacjach naprawczych w wysokości 187 zł netto, na dzień powstania szkody wynosi 21223,55 zł brutto. Użycie do naprawy wyłącznie części oryginalnych pozwoli na pełną restytucję pojazdu. Naprawa zgodnie z kosztorysem wskazanym przez biegłego nie spowoduje zwiększenia

wartości samochodu. Naprawa pojazdu w nieautoryzowanym warsztacie naprawczym pozwoli na pełne przywrócenie do stanu sprzed szkody. Z akt sprawy nie wynikało aby uszkodzone części były częściami nieoryginalnymi. Tylko części oryginalne dają gwarancję przywrócenia samochodu do stanu sprzed szkody. Części te są produkowane zgodnie z wymogami oraz standardami producenta pojazdu, z materiałów spełniających ściśle określone wymagania techniczne i posiadają gwarantowaną jakość. Części te są poddawane rygorystycznym testom jakości, którym nie podlegają części alternatywne, w których zdarzają się braki powłoki cynkowej, powodujące brak skutecznej ochrony przed korozją. Głównym kryterium przy kosztorysowaniu napraw pojazdów jest technologia naprawy, a nie względy ekonomiczne.

(pisemna opinia biegłego z zakresu motoryzacji z załącznikami k. 42-71, pisemna uzupełniająca opinia biegłego z zakresu motoryzacji k. 87-88)

Sąd zważył:

Powództwo podlegało uwzględnieniu niemal w całości co do należności głównej i w części co do odsetek. Podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego stanowi art. 822 k.c. Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była wysokość należnego odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu. Art. 361 kc statuuje zasadę pełnego odszkodowania. Odszkodowanie obejmujące celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej, Sąd ustalił, że w pojeździe należącym do poszkodowanego w wyniku zdarzenia z dnia 18 kwietnia 2020 roku uszkodzeniu uległy części oryginalne. Biegły jednoznacznie wskazał, że w praktyce warsztatowej za zasadne uznaje się koszty odbudowy pojazdu na częściach takich jakie uległy uszkodzeniu natomiast z akt sprawy nie wynikało, aby były to części nieoryginalne. Biegły wskazał, że nie można uznać, że naprawa pojazdu z zastosowaniem części alternatywnych w pełni doprowadzi pojazd do stanu poprzedniego, bowiem nie wykazano aby przed szkodą pojazd posiadał części inne niż te, które do montażu w pojeździe zaleca jego producent. Biegły wyjaśnił w opinii, że tylko takie części posiadają gwarancję jakości i spełniają wyśrubowane normy producenta i poddawane są rygorystycznym testom jakościowym. Zakres szkód, w tym części zakwalifikowane do wymiany, odzwierciedla kosztorys sporządzony przez biegłego. Wobec treści opinii biegłego, należy przyjąć, że pozwany nie wykazał, iż przywrócenie stanu pojazdu sprzed zdarzenia jest możliwe przy zastosowaniu części zamiennych bez logo producenta. W oparciu o analizowaną opinię biegłego Sąd ustalił, że koszty naprawy pojazdu marki H. o numerze rejestracyjnym (...), uwzględniając zastosowanie w naprawie części oryginalnych (O), przy stawce za roboczogodzinę na poziomie 110 zł netto za prace blacharsko-lakiernicze wyniosłyby 17236,26 zł brutto. Taka kwota pozwala na przywrócenie stanu pojazdu sprzed szkody. Sąd ustalił, że w toku postępowania likwidacyjnego, decyzją z dnia 15 maja 2020 roku pozwany przyznał i wypłacił na rzecz poszkodowanego kwotę 9160,47 zł tytułem odszkodowania za koszty naprawy pojazdu. Strony zgodnie przyznały tę okoliczność, nadto w aktach sprawy znajduje się potwierdzenie transakcji na tę kwotę. Również niekwestionowana była okoliczność, iż pozwany posiada legitymację czynną w niniejszym postępowaniu, jako że w drodze umowy cesji, stosownie do treści art. 509 k.c. nabył wierzytelność objętą pozwem. Sporna pozostawała jedynie wysokość szkody, którą Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej. Opinia po jej uzupełnieniu nie była już kwestionowana przez żadną ze stron, nie budziła także wątpliwości Sądu w zakresie jej przydatności do czynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Wobec tego, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w łącznej kwocie 9160,47 zł, stąd do dopłaty pozostawała kwota 8075,79 zł. Poszkodowany nie jest płatnikiem podatku VAT, co oznacza, że należne powodowi odszkodowanie obejmuje kwotę brutto. Sąd uznał za zasadne w całości żądanie przez powoda kwoty 338,25 zł tytułem kosztów sporządzenia prywatnej wyceny naprawy pojazdu. Wprawdzie faktura przedłożona do akt sprawy opiewała na 492 zł, jednakże Sąd zobligowany przepisem art. 321 k.p.c. nie mógł zasądzić ponad żądanie. Odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (por. Uchwała Sądu Najwyższego z 18 maja 2004 r. III CZP 24/04). Jako że pozwany niezasadnie zaniżył należne powodowi odszkodowanie w oparciu o nierzetelny kosztorys, powód zmuszony był do poniesienia kosztów sporządzenia prywatnej wyceny. Bez jej uzyskania

bowiem nie wiedziałby, jakiej orientacyjnie kwoty może dochodzić na drodze sądowej. Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę 8414,04 zł, w pozostałej zaś części powództwo oddalił.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. Odsetki należało zasądzić od dnia następnego od doręczenia pozwanemu odpisu pozwu (co nastąpiło 19 lutego 2021 roku). W ocenie Sądu o opóźnieniu pozwanego - jeżeli po wypłaceniu jakiejś kwoty odszkodowania poszkodowany nie zgadza się z wysokością odszkodowania - może być mowa dopiero od momentu, gdy poszkodowany da temu wyraz poprzez wskazanie, że wypłacona dotąd kwota nie wyczerpuje jego roszczenia i wskazanie, jakiej nadto kwoty się domaga. Inaczej ubezpieczyciel, który wypłacił odszkodowanie nie popada w opóźnienie, gdyż nie ma podstaw sądzić, że wypłacona kwota nie zaspokaja poszkodowanego. W tej sprawie po wypłaceniu przez pozwanego odszkodowania powód jedynie wskazał że nie zgadza się z wysokością wypłaconych odszkodowań i podał kwotę, która zaspokoiłaby jego żądania, jednakże odnosząc się zbiorczo do trzech różnych pojazdów, a zatem trzech różnych szkód, nie precyzując konkretnie jakiej kwoty domaga się w związku ze szkodą powstałą w dniu 18 kwietnia 2020 roku. Z treści pisma nie wynika, aby do pisma załączono jakiś dokument wskazujący tę pełną kwotę odszkodowania, w szczególności kalkulację prywatną, co byłoby równoznaczne z oznaczeniem kwoty żądanej ponad wypłaconą.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. obciążając pozwanego w całości kosztami poniesionymi przez powoda w kwocie 3117 zł, na które złożyła się opłata od pozwu w kwocie 500 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1800 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz. U. z 2015 roku poz. 1800 ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wykorzystana zaliczka na wynagrodzenie biegłego w kwocie 800 zł. Na podstawie art. 84 u.k.s.c. zwrócono pozwanemu niewykorzystaną część zaliczki w kwocie 220,04.